

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 21

IN NEDERLAND 60 Cts

LEES IN DIT NUMMER
HET ONTROEREND VERHAAL :

MENSEN VAN GOEDE WIL

TROUW

IN het dorpje Alfeld, bij Neurenberg (Duitsland), leeft een herdershond die luistert naar de naam Ples.

Iedere dag onderneemt Ples een ongewone wandeling die in het begin opviel in het dorp: alle dagen rond hetzelfde uur begeeft Ples zich langs dezelfde weg naar het kerkhof.

Ja, naar het kerkhof, want daar ligt de oude meester die Ples enkele maanden geleden heeft verloren. De man was 76 jaar oud en had voor Ples gezorgd op een buitengewone manier.

De hond heeft begrepen dat zijn meester rust onder een steen in een hof waaruit hij niet meer zal terugkeren. Daarom brengt hij hem iedere dag een bezoek. Hij legt zich op het graf en na een tijdje keert hij terug naar huis.

Dieren spelen geen komedie. Dieren handelen uit instinkt. Dieren doen ons dikwijls nadenken!

Wie komt tegen het voetbalklubje van Gentbrugge spelen ?

Wij spelen met voetbalschoenen en onze spelers zijn van 12 tot 15 jaar oud. Onze kleuren zijn wit-zwart. Andere ploegen worden uitgenodigd zich te wenden tot Erwin D'Hondt, Burvenichstraat, 101, Gentbrugge.

PRECIES
Dokter : Heeft u dat been gebroken bij het paardrijden ?
Patiënt : Neen toen ik er afviel !

RAADSELS
1. Welke stal is het gevaarlijkst ?
2. Welke bergen bezoekt men het meest ?

ANTWOORD : 1. Dierstal. - 2. Herbergen.
Ingezonden door Daniel van Cutsem, Anderlecht

— Mijnheer, ik geloof dat je je in de verkeerde rij hebt gezet !

DE HEILIGE SCHRIFT VOOR KINDEREN VERTELD

(en getekend), door Piet Worm. De mooiste kinderboekjes die de uitgeverij Elsevier-Amterdam-Brussel ons reeds ter bespreking heeft gestuurd, zijn wel de twee eerste delen van « *De Heilige Schrift voor Kinderen verteld* », die met ontelbare, soms met goud gedrukte tekeningen van Piet Worm geïllustreerd zijn. De tekst van deze boekjes is niet eens gezet zoals in een gewoon boek, maar van A tot Z geletterd met de hand ! Dit boekje is zó mooi verzorgd dat bibliofielen het graag in hun biblioteek zullen hebben.

Prijs gebonden : 145 F.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Myriam van Paeschen, Antwerpstraat, 140, Lier, *zou willen korresponderen met een meisje van 11 à 12 jaar uit het buitenland. Myriam verzamelt postzegels. Zij belooft alle brieven te beantwoorden, en houdt ook veel van dieren. Men mag haar schrijven in het Nederlands of in het Frans.*

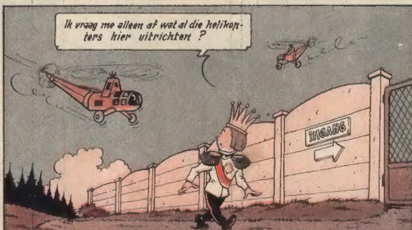
Sumantri Benni, 20 jaar oud, Geversdijnoodweg, 91, Den Haag (Holland), *studeert aan de koninklijke akademie voor beeldende kunsten (binnenhuis-architektuur) en zou graag willen korresponderen met een lezer uit de Skandinavische landen. Men mag hem schrijven in het Engels of in het Frans.*

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	D	O	K	W	E	R	K	E	R	S
2	R	■	A	■	E	E	■	L	A	T
3	A	N	D	E	R	E	N	■	Z	O
4	A	N	A	■	L	■	■	D	E	O
5	G	■	S	L	O	K	D	A	R	M
6	S	E	T	■	O	O	■	A	N	S
7	T	■	E	■	S	O	■	R	IJ	C
8	O	O	R	■	■	L	A	■	■	H
9	E	■	■	A	L	■	■	M	E	I
10	L	O	O	F	B	O	O	M	■	P

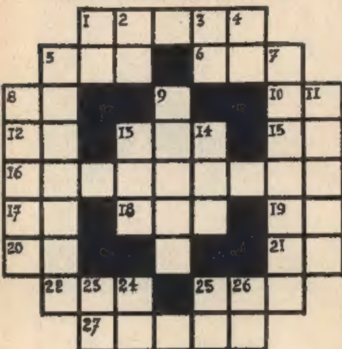
De juiste oplossing van onze kruiswoord van vorige week.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

DIT KRUISWOORDRAADSEL LOST IEDEREEN OP !

HORIZONTAAL :
1. Familielid.
5. Bergengte.
6. Vermaning, waarschuwing.
8. Muzieknoot.
10. Alfabet.
12. Egyptische zonnegod.
13. Klein paardje.
15. Bergplaats.
16. Krokodil, kaaiman.
17. Drietenige luiaard.
18. Bergrug in Zuid-Afrika.
19. Ouder.
20. Bepalend lidwoord.
21. In orde.
22. Roodgeel.
25. Korenzift.
27. Kloosterling.

VERTIKAAL :
1. Ouder.
2. Stoffelijk overschot.
3. Lengtemaat.
4. Muzieknoot.
5. Koopman in gevogelte.
7. Koning, beroemd om zijn wijsheid.
8. Samenhang, verband.
9. Stootwapen.
11. Bouwvallig huis.
13. Deel van het aangezicht.
14. Huis, woning.
23. Bepaling van plaats.
24. Komaan ! Welaan !
25. Persoonlijk voornaamwoord.
26. Winterslede.

EVEN LACHEN

Dame : Op je schildje staat « stom » en toch kan je « dank je » zeggen. Hoe is dat mogelijk ?

Bedelaar : Ik ben buikspreker, mevrouw.

ONZE TEST

KIJK UIT JE PITTEN !

JE hoort soms zeggen : « Die kijkt zonder te zien ! » En inderdaad, het gebeurt dat iemand zijn blikken over een voorwerp laat glijden zonder het eigenlijk te zien en zonder een van de karakteristieke details op te merken. Er zijn mensen die alles scherp observeren, aan wiens oog niets ontsnapt. Wie deze gave bezit, kan misschien een goed detective worden.

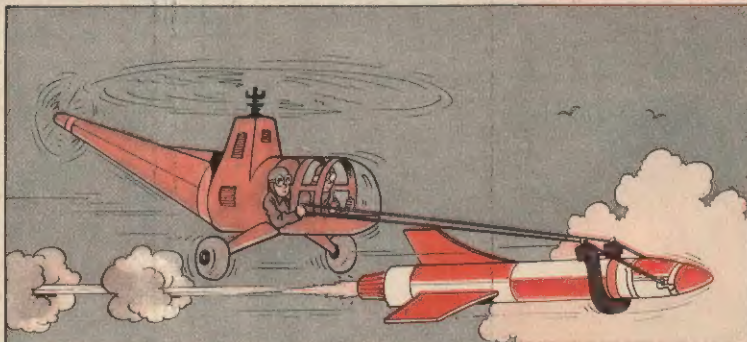
Twee punten voor ALTIJD (A), een punt voor SOMS (S), 0 punten voor NOOIT (N).

		A	S	N
1.	Merk je typografische fouten in een tekst ?	...	...	...
2.	Kan je een schilderij beschrijven nadat je het een minuut bestudeerd hebt ?	...	...	...
3.	Noteer je de kleding die de persoon draagt waarmee je spreekt?	...	...	...
4.	Merk je het op wanneer iemand van je familie zijn kapsel veranderde ?	...	...	...
5.	Kan je de fouten ontdekken in een tekening ? Het betreft hier vanzelfsprekend de fouten die met opzet werden gemaakt ?	...	...	...
6.	Merk je op dat X linkshandig is, dat Y een bril draagt en Z steeds weer hetzelfde woord herhaalt ?	...	...	...
7.	Er staat een nieuwe vaas in de woonkamer. Zie je dat onmiddellijk ?	...	...	...
8.	Je vraagt 'n vriend welke dag hij komt. Hij antwoordt nadat hij op z'n uurwerk heeft gekeken. Merk je deze verstrooidheid ?	...	...	...
9.	De vertrouwde voorwerpen in de woonkamer staan niet op hun zelfde plaats. Zie je dat ?	...	...	...
10.	Merk je dadelijk wanneer ons blad een nieuwe rubriek inlast, wanneer de titel op de omslag groter of kleiner is ?	...	...	...
TOTAAL:				

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Edouard Branly

door E. AIDANS

ROND de jaren 1855 reed een vreemdsoortige machine door de vlakte van Picardië : de lokomotief van Seguin.

Naar het schijnt rijdt dat tuig aan meer dan zeven mijlen per uur ! Snap jij daar iets van ?

Ik geloof dat ik het beet heb. Kom mee !

Een uur later...

Heb je het nu begrepen ?

Uitstekend. Bij het bekijken van een lokomotief kon jij zomaar het plan van die machine rekonstrueren. Jij bent zéér knap, Edouard !

Ba, de scheikunde en natuurkunde boeien me buitengewoon. Maar dat is niet naar de zin van mijn vader. Hij is leraar in de letterkunde.

Edouard Branly heeft ontegensprekelijk meer aanleg voor de wetenschappen dan voor de dode talen, maar niettemin is hij bij elke prijsuitdeling veruit de beste leerling van het keizerlijk lyceum van St-Quentin.

Edouard Branly werd op 23 oktober 1844, te Amiens, geboren. Hij legde het eindexamen van zijn middelbare studies zó schitterend af, dat men hem zelfs het inschrijvingsgeld terugbetaalde ! In 1865 ging hij te Parijs aan het Napoleonlyceum studeren. Hij werkte er dag en nacht...

...en gunde zich zelden wat ontspanning.

Branly, kom eens kijken ! Jean Richepin heeft weer een levende spin gevangen !

Zeg hem dat hij ze als dessert mag oppeuzelen, en laat me verder studeren.

Na zijn studies te hebben beeindigd, aanvaardt de jonge geleerde een betrekking als leraar te Bourges. Hij heeft niettemin zorgen...

Mijn kollegas denken alleen aan hun carrière. Waarom verlies ik hier mijn tijd ? Er zijn hier toch geen laboratoria.

Op zekere morgen...

Zo Paul Desains, de professor van natuurkunde van het Napoleonlyceum denkt nog aan mij...

Wat ?... De leiding van het laboratorium van de Sorbonne ?...

Het labo van de Sorbonne stelt de leerlingen in de gelegenheid zich vertrouwd te maken met de meetinstrumenten. Branly zet er zijn opzoekingen op gebied van de elektriciteit verder.

Niets is volmaakt...

Verdorie, hier zijn het de vrachtwagens die me vervelen.

De school is zéér arm, en het heeft geen zin zijn beklag te maken.

We zouden geisoleerde tafels moeten hebben, mijnheer ! Het gedaver van de zware vrachtwagens vernielt soms het werk van weken, en stoort de meettoestellen.

Daar kan ik niet aan verhelpen. Je kunt alleen maar verhuizen...

De tijd gaat voorbij, en Frankrijks toekomst versombert.

Heeft u de « Lanterne » gelezen, professor ?

Ja. Ik vrees dat de mooie redevoeringen van onze minister een gevaarlijke toestand verbergen...

Weldra breekt de oorlog uit. Edouard Branly neemt dienst bij de Nationale Wacht. Op 18 september 1870, bij dageraad...

Na dit eerste instrument bouwt de jonge natuurkundige er nog allerlei andere. Op 19 februari 1872 presenteert hij een eerste verslag aan de wetenschappelijke academie. Amper 29 jaar oud wordt hij adjunkt-direkteur van het laboratorium benoemd, maar hij neemt weldra ontslag...

Weldra heeft de jonge geleerde met andere zorgen af te rekenen : hij zou een onafhankelijker bestaan moeten hebben om meer tijd te kunnen besteden aan zijn proefnemingen, en hij vindt een weg. Op zekere morgen laat Edouard Branly zich inschrijven in de medische faculteit. Nu is hij meteen professor en student.

Maar, in zijn slaapzaal-laboratorium wordt hij nog steeds gestoord door het gedaver van de wagens...

Nog voor Hertz de elektromagnetische golven beschreef, kende Branly hun geheim. Branly had weldra een grote verzameling van metalen voorwerpen die hij radiogeleiders noemde, ten gevolge van hun reaktie op de elektrische stralen.

2

(1) Elektrisch meettoestel.

Op zekere morgen in het jaar 1890...

Enkele ogenblikken later...

Op meer dan twintig meter van de leeszaal...

herst (zender) heeft elektrische gensters verwekt waarvan de uitstraling (golven) de limaillehuis hebben beïnvloed (ontvangtoestel). Na te hebben vastgesteld dat een schok in de limaillehuis de cohesie vernielt, tot een nieuwe genster ze herstelt, maakt Edouard Branly talrijke berekeningen. De draadloze telegrafie was geboren...

Op 24 november 1890 in de academie van wetenschappen.

Kort daarop rust Branly zijn toestellen uit met een geleidraad en verbetert op deze wijze hun rendement: de antenne was uitgevonden. Niettemin, op zekere avond...

De nieuwe geneesheer heeft onmiddellijk veel sukses, maar..

In de jaren die volgen op 1890 bleef Edouard Branly onopgemerkt in Frankrijk, maar in het buitenland werd zijn ontdekking aandachtig bestudeerd. Talrijke geleerden trachtten ze te verbeteren, o.a. professor Righi, Guglielmo Marconi, Popov, Lodge...

Branly is een nederig man, maar hij houdt van de waarheid. In 1897...

Lodge trekt zich terug. De Franse natuurkundige schetst dan voor de vereniging van natuurkundigen de geschiedenis van de draadloze telegrafie.

Intussen heeft de Italiaan Marconi zijn telecommunicatietoestellen afgewerkt. Op 28 maart 1899, te Wimereux (Pas de Calais)...

In 1898 verleende de paus het ereteken van commandeur in de St.-Gregorius orde aan de beroemde Franse geleerde. Talrijke andere eretekens, waaronder de Grote Prijs van de Wereldtentoonstelling van Parijs van 1900 werden hem toegekend. Op 23 januari 1911 opent het Institut de France zijn deuren...

Marconi komt Branly voorstellen de technische leiding op zich te nemen van een telegraafmaatschappij, die zal opgericht worden...

Ik verlang alleen de morele steun van uw naam...

Als ik goed begrepen heb dan zou ik geld moeten ontvangen, zonder er voor te werken? Neen, mijnheer, dat aanvaard ik niet!

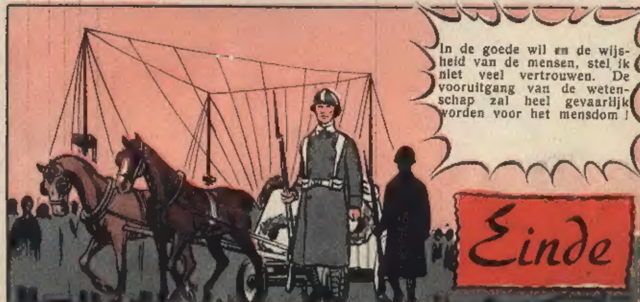

Branly is niet alleen een geleerde, maar hij kon ook de toekomst in grote mate voorspellen. Aan een journalist gaf hij volgende verklaring:

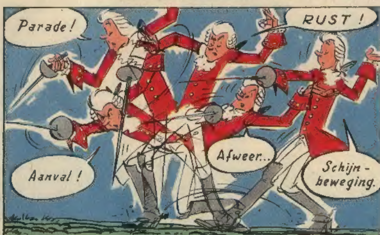
Volgende week : GORDON

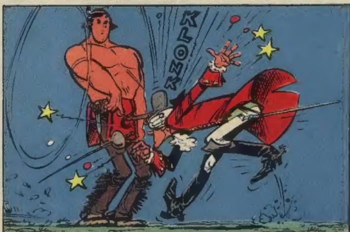
HOEMPA PA DE

Hubert van Bladerdeeg, bijgenaamd Dubbele Scalp, werd opgenome

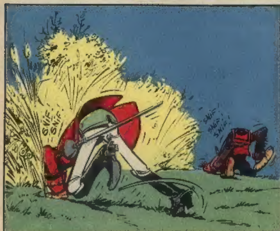

ROODHUID

TEKST [Goscinny] TEKENINGEN [Al. Uderzo]

...oor de Sjavasjava's. Dat bevalt echter niet iedereen...

(Wordt voortgezet.)

EEN MAN EN ZIJN BEROEP

Dialoog tussen hemel en aarde

EEN DC 3 landde op een vliegveld van Centraal Europa. Een officier wachtte de bemanning op, groette hoffelijk en zei : « De kommandant van het vliegveld vraagt u me naar zijn bureau te volgen. » — « In orde, we komen ! », antwoordde de piloot.

DE kommandant van het vliegveld ontving de bemanning van de DC3 uiterst korrekt en verklaarde onmiddellijk waarom hij haar geroepen had.

— Het spijt me u te moeten melden dat u twee keren uit uw « corridor » gekomen bent. U bent over Polen gevlogen.

— Ik denk dat zulks een vergissing is, antwoordde de piloot van de DC3.

De marconist zei niets, maar haalde onmiddellijk zijn logboek te voorschijn en lei dit op het bureau van de kommandant.

— Telkens we onze positie hebben geseind, werd dit in het boek aangeduid. Aan de hand van deze inlichtingen zal u onmiddellijk merken dat we van de voorgeschreven weg niet afgeweken zijn.

De kommandant van de vlieghaven bestudeerde het logboek een poosje en zei dan :

— Gelieve me te verontschuldigen. Het is inderdaad een vergissing. Het logboek van de marconist had uren redetwisten en uitleg vervangen en had tevens een incident vermeden.

In het boek van de marconist staan inderdaad alle uitgezonden en alle ontvangen boodschappen nauwkeurig opgeschreven. Het geheel vormt een gedetailleerde kaart van de weg door het vliegtuig in de hemel afgelegd. Wie duidt nu de reisroute van het vliegtuig aan? Dat is de marconist. We hebben het geluk gehad kennis te maken met de officier-marconist Feienberg, die ons zijn rol aan boord van een Sabena-vliegtuig heeft uitgelegd. Het werk van de marconist begint vooraleer het vliegtuig opstijgt. Hij ziet de apparaten van de radio-navigatie na : de VHF posten (Very High Frequenty), HT (High Frequenty) en het radiokompas. Om dit te doen spreekt hij met een station dat zich met deze verificaties gelast.

Enkele ogenblikken voor het opstijgen geeft de kontroletoren van het vliegveld zijn instrukties : duidt de weg aan die het toestel moet nemen, de richting, de hoogte die het snel moet bereiken en ten slotte de toelating om op te stijgen.

De richting door de kontroletoren aangegeven, stemt niet altijd overeen met de centrale direktie van de vlucht. Daarover een woordje uitleg.

Boven sommige vliegvelden is het erg druk. De kontroletoren kent het aantal vliegtuigen boven de landingsbanen en alleen deze kontroletoren kan de circulatie regelen. Het is daarom dat de kontroletoren van Orly bv. aan een vliegtuig dat naar Brussel vliegt, kan vragen een tijdlang koers te zetten naar het zuiden. Athene verlangt bijna altijd dezelfde vliegdirektie, welke ook de weg weze die het vliegtuig dat opstijgt later zal volgen. De reden daarvan ligt voor de hand : men wenst dat de toestellen de bergen, die in de buurt liggen, zouden vermijden en dit om ongelukken te voorkomen. Genève eist dat de piloten op de gewenste vlieghoogte komen al cirkelend boven het vliegveld zelf.

Boven Europa vliegen de toestellen in « corridors » en overvliegen « zones ». Een zone is een welbepaald stuk van de hemel, dat voortdurend gekontroleerd wordt. Ieder land heeft een of meerdere zones. De Belgische zone wordt afgelijnd door de landsgrenzen, Frankrijk heeft drie zones : die van Parijs, Marseille en Bordeaux, Zwitserland heeft er twee : Genève en Zürich. Iedere keer een vliegtuig in een zone komt, geeft de marconist de positie van het vliegtuig en de reisroute op. De kontroleposten van de zone waarover het vliegt, kunnen echter vragen de reisroute of de hoogte te wijzigen. Dit hangt af van de drukte die er op dat ogenblik in die bepaalde « corridor » heerst. De marconist ontvangt de weerberichten van de weerkundige stations waarover hij vliegt. Een vliegtuig van de Sabena dat bv. naar Stanleystad vliegt, blijft langs de radio bestendig in verbinding met Brussel. Het moet zijn reisroute op ieder ogenblik kunnen wijzigen en dit al naar gelang de behoeften van de maatschappij. Het kan gebeuren dat een vliegtuig, dat naar Tripolis vliegt, het bevel krijgt naar Kaïro door te vliegen om daar reizigers op te nemen. De marconist heeft dan tot taak de kontroleposten van de zone, waarover hij vliegt, in een minimum van tijd te verwittigen. Hij moet zich vanzelfsprekend ook in verbinding stellen met de kontroletorens van de vlieghavens van Tripolis en Kaïro. Laten we hier nog aan toevoegen dat een vliegtuig van zijn gewone reisroute kan afgeleid worden omdat er een dikke mist over een bepaald vliegveld hangt, omdat er een ongeluk is gebeurd, of omdat de circulatie op dat ogenblik te druk is.

In Europa zijn de kontrolestations dicht bij elkaar. Wanneer het vliegtuig voorbij Tripolis is, komt er enige wijziging in het werk van de marconist. De boodschappen worden nog slechts met telegrafische seinen doorgegeven, de kontrolestations liggen ver uit elkaar en bestrijken een grote oppervlakte. De basis van Malta bv. kontroleert een stuk dat gaat van 36° noorderbreedte tot 22° noorderbreedte, dat zijn nagenoeg 870 zeemijlen of ongeveer 1.600 km. Malta is een van de best uitgeruste stations. Krachtige en moderne apparaten, een geëxperimenteerd en talrijk personeel.

Over het algemeen hangt de gekozen frequentie om de verbindingen tussen de kontrolestations en de vliegtuigen tot stand te brengen, af van de periode van het jaar, het uur van de dag en de verhevenheid van de bodem. De marconist kiest in een minimum van tijd de beste frequentie uit. Hij kan dat niet alleen dank zij zijn teoretische kennis, maar ook omwille van zijn ervaring op deze of gene vliegroute.

Alle marconisten van de vlieglijn België-Congo weten dat het heel vroeg in de morgen en in de omgeving van de evenaar bijna onmogelijk is kontakt te krijgen met Brussel.

Al naar gelang de kontakten met de aarde schaarser worden, hebben ze meer waarde. Onze toestellen die naar Belgisch Congo vliegen, brengen om de twee uren de verbinding met Brussel tot stand. Een groot aantal meteorologische berichten worden uit Algiers geseind. Algiers heeft een van de belangrijkste weerkundige stations ter wereld, vooral gespecialiseerd in de studie van de win-

den op grote hoogte. Algiers bewaakt een zone die zich uitstrekt van 20° noorderbreedte tot 40° noorderbreedte en van 15° westerlengte tot 15° oosterlengte. Dat is van het centrum van de Middellandse Zee tot in het midden van de woestijn en van de Atlantische kust van de Sahara tot Malta.

Om het uur seint de radio een boodschap uit voor de dichtstbije kontrolepost. Deze boodschap wordt AIREP (Air Report) genoemd.

Zodra het mogelijk wordt brengt de marconist de verbinding tot stand met Stanleystad, Elizabetstad of Leopoldstad al naar gelang zijn einddoel. Hij krijgt dan de toelating te landen of verneemt dat hij moet wachten tot op een bepaald moment. Iedere boodschap is van het grootste belang en het spreekt vanzelf dat ze nauwkeurig moeten doorgeseind en ontvangen worden. Van deze seinen hangt inderdaad de veiligheid van het vliegtuig af.

De hemel is nooit stom. De hemel spreekt met de aarde en de aarde antwoordt in dezelfde taal. Het dialoog tussen hemel en aarde is niet alleen boeiend, maar ook interessant. Zonder dit dialoog ware het luchtruim niet veilig.

Geheimzinnige stralen zetten de wereld in rep en roer!

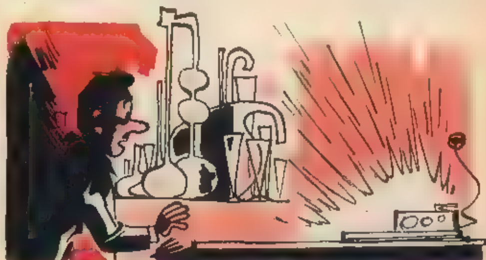
HET was al pikdonker en het regende. De vrouw van prof. Röntgen, leider van het universiteitslaboratorium van Würzburg, wachtte met het avondmaal. Het werd koud, ze liep naar de keuken om het opnieuw te warmen en het werd weer koud... Wilhelm Conrad Röntgen dacht, zoals altijd wanneer hij experimenteerde, noch aan tijd noch aan eten. Zes weken verbleef hij nu reeds dag en nacht in zijn laboratorium om de geheimzinnige stralen te bestuderen die door alles heendrongen...

WILHELM Conrad von Röntgen (die « von » kwam er pas later bij en Röntgen weigerde steeds zich in het adelregister te laten opschrijven omdat hij van mening was det de **mens** telde, en niet de naam) werd te Lennep, in Duitsland, geboren in 1845 en studeerde in Duitsland, te Utrecht en te Zürich. Hij hield zich, zoals talrijke natuurkundigen in die tijd, bezig met de studie van de kathodestralen (een kathodestraal is een stroom van elektronen). Op 8 november 1895 stond er 's avonds op z'n werktafel een zg. Crookes 'se buis, een glazen buis met verdunde lucht, waarin hij de kathodestralen zou opwekken. Over de buis een lichtdicht scherm van zwart karton en in de nabijheid een scherm met kristallen bariumplatina-cyanuur en verder fotografische platen in lichtdichte kistjes. Het was volkomen donker en Röntgen zag op het scherm een licht : lichtstralen liepen tussen de buis en het scherm. Hij zette een dik boek tussen de buis en het scherm en het licht verdween niet. Een plank... het licht bleef. Röntgen lei z'n hand tussen de buis en het scherm en zag de schaduw van het vlees en de beenderen van zijn hand. Hij opende de filmkistjes, ontwikkelde de platen en stelde vast dat zij belicht waren ! Röntgen noemde de stralen **X-stralen.** Later kregen ze zijn naam. De stralen die door alles heendrongen, wekten veel beroering. Thans kent iedereen een Röntgenfoto, toen vond men ze griezelig. De geleerde was het mikpunt van karikaturisten en spotvogels en dit liedje werd in Amerika gezongen : « Ik ben vol bewondering, verontwaardiging en verbazing, want op onze dagen — zo hoorde ik — staren ze dwars door je jas, je kleed en zelfs door je corset, die stoute Röntgenstralen. »

Een textielhandelaar maakte er handig gebruik van om linnen te verkopen, waardoor de X-stralen z.g. niet dringen konden.

Wilhelm Röntgen kreeg de Nobelprijs en nog andere onderscheidingen. Hij bleef een bescheiden, noeste werker. Hij stierf eenzaam in 1923.

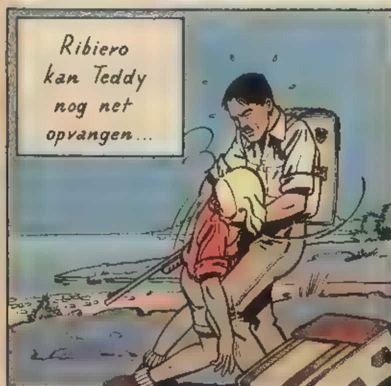
Wat zouden dokters en chirurgen thans aanvangen zonder Röntgenstralen ? Sedert de ontdekking van de X-stralen werden heel wat verbeteringen van de apparatuur voor de opname verwezenlijkt. Een van de belangrijkste verbeteringen was de beeldversterker; een Nederlandse vinding.

VERBODE

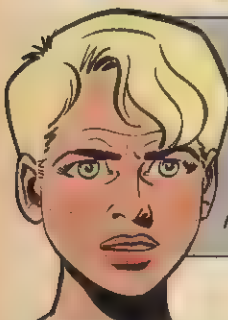
Ribiero en Teddy stellen de verdwijning vast van Labar en keren

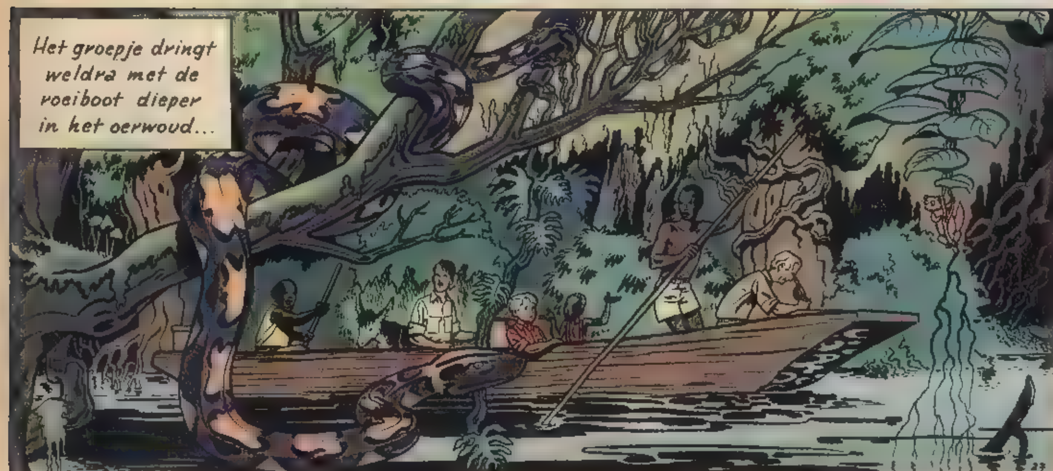

N ZONE

Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

naar hun kamp terug. Teddy wordt echter gewond door een pijl...

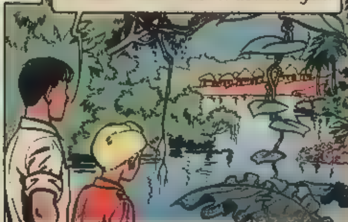

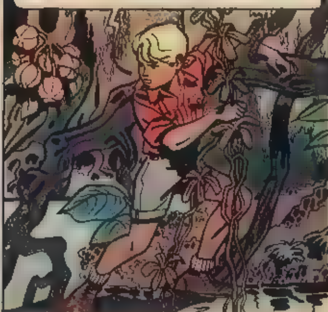

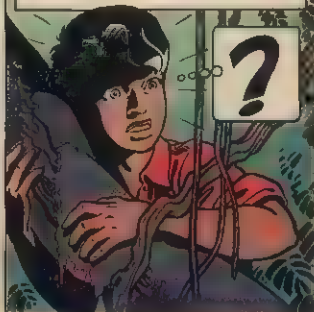

DE ZWARTE TALISMAN » ? Een reeks boeiende avonturen van Teddy en Manny in een geheimzinnig land

MENSEN

DE storm nam nog in heftigheid toe. De geweldige wind zweepte de golven hoog op en de zware donkere wolken die zich aan de hemel opstapelden voorspelden een nieuw onweer.

Twee dagen en twee nachten worstelde de Amerikaanse cargo « San Felipe » reeds tegen de ontketende natuurelementen. Tonnen water pletsten op de voorplecht neer. Totnogtoe hadden ze geen averij opgelopen, maar indien de storm aanhield, moest men het ergste vrezen. De bemanning van de « San Felipe » had al voor heter vuren gestaan, maar er was een zieke aan bord...

SEDERT het begin van de storm had kommandant Edward Harvey de kommandobrug niet meer verlaten hetzij dan om nu en dan naar het ziekbed van zijn kind te gaan, dat in een enge kajuit met de dood worstelde. Robie, het zoontje van Harvey, leed sedert twee jaar aan een ziekte waartegenover de geneesheren machteloos stonden. Ten einde raad had Harvey zich tot een beroemd Zwitsers specialist gewend, die een middel had ontdekt om de ziekte, waaraan Robie leed, te bestrijden. De behandeling moest in Zwitserland zelf geschieden en daarom had Edward Harvey, die met zijn cargo van Amerika naar Europa moest stevenen, zijn vrouw en zoontje aan boord genomen. Zij zouden in de haven van Antwerpen ontschepen en dan over land naar Zwitserland reizen. De storm had hen te midden van de Atlantische Oceaan overvallen en tot overmaat van de ramp was Robie plotseling veel zieker geworden. Zoals iedere marineofficier wist Harvey een en ander af over de geneeskunde en was in staat gewone ziekten te genezen en wonden te verbinden. Zijn zoontje kon hij echter niet helpen en daarom deed hij langs de radio een beroep op een geneesheer. Zijn S.O.S. werd opgevangen door een radiostation van Southampton en, langs de radio, gaf een Brits geneesheer raadgevingen en aanwijzingen om de kleine zieke te helpen. Over de storm heen was er een band van hechte solidariteit tot stand gekomen. Vier keren in vierentwintig uren zette Harvey het luisterapparaat op de oren en stuurde een boodschap naar zijn Britse korrespondent. Hij noteerde de raadgevingen die hij van de dokter opving zeer zorgvuldig en na het einde van iedere uitzending liep hij naar hed bed van zijn zoon om de nodige instructies te geven.

*

Harvey kwam een praatje voeren met de officieren en de manschappen die de wacht optrokken. Hij was haast onkennelijk, zijn ogen stonden diep in de kassen, zijn wangen waren ingevallen en een diepe rimpel doorploegde zijn voorhoofd. Sedert het begin van de storm had hij zich nog geen rust gegund.

— Kommandant, u moest voor een paar uur in uw kooi kruipen, zei een officier van wacht.

— Neen, nu nog niet. De « San Felipe » heeft het hard te verduren en ik wil op post zijn. Ik draag de verantwoordelijkheid voor het schip en voor de bemanning en als vader heb ik ook de zorg voor mijn kind dat zwaar ziek is.

Hij zei dit met rustige stem en keek ondertussen naar de hoge, machtige golven die tegen de cargo te pletter sloegen. Hij bestudeerde de kaart, gaf enkele bevelen en liep dan de trap af om zijn inspektie voort te zetten. Een deel van de lading was bijna losgeraakt. Onder zijn leiding versterkten enkele matrozen een schutsel en bevestigden de lading weer opnieuw. Van die zijde was alle gevaar heel spoedig geweken. Nu kon hij zich opnieuw om de kleine zieke bekommeren. Hij gooide zijn zuidwester uit en trad binnen in de kajuit waar Robie na de laatste inspuiting die hij had gekregen sliep. Het kind scheen rustig en om zijn lippen speelde zelfs een vage glimlach. Kate, de vrouw van Harvey, zat dag en nacht bij het ziekbed van Robie. Haar vriendelijke lach en haar zachte stem brachten de zieke telkens tot rust. De kommandant omhelsde zijn vrouw en zei :

— We zullen Robie redden. De storm zal niet lang meer duren en dan zijn we heel spoedig in Europa.

Kate zei niets, maar haar ogen vulden zich met tranen. Heel voorzichtig nam Harvey de pols van Robie en luisterde naar de hartslag.

— Alles is in orde, fluisterde hij. Heb vertrouwen. Ga nu rusten, Kate, je hebt het nodig !

Op dit ogenblik kwam een matroos de kajuit binnen. Hij glimlachte, want hij had goed nieuws.

— Kommandant, we kregen zo even een boodschap van een Franse basis, waar men uw gesprekken met de Britse dokter heeft opgevangen. Ze vragen onze juiste positie en bieden hulp aan.

Harvey volgde de matroos en de marconist moest onmiddellijk het laatste gezondheidsbulletin van de zieke uitzenden. Het duurde niet lang of een stem, zeer helder ondanks de afstand en de storm, meldde dat er een dokter zou spreken. Harvey nam het luisterapparaat en was weldra in gesprek met de aangemelde geneesheer. Op het einde van deze konversatie meldde de verre korrespondent dat de storm weldra zou bedaren en hij Harvey daarom uitnodigde koers te zetten naar de haven van Lorient. Harvey liep opnieuw naar de kommandobrug. Hij had goede hoop dat hij zijn zoontje zou kunnen redden. Heel de nacht nog woedde de storm, maar toen de morgen in de lucht kwam, steeg de barometer. De golven waren minder hoog en minder krachtig en de wind huilde niet meer zo onheilspellend. Harvey gaf het bevel koers te zetten op Lorient, als de radio een boodschap ontving van de marineluchtbasis van Lann-Bihoué, de basis die reeds de vorige dag met hen kontakt had gezocht. De radio meldde dat de de basis een helikopter met een geneesheer aan boord in de richting van de Amerikaanse cargo stuurde.

VAN GOEDE WIL

Met een snelheid van acht knopen per uur stevende het Amerikaanse schip in de richting van de Franse kust. Een bleke zonnestraal boorde door de donkere en nog steeds dreigende wolken. Tegen het einde van de namiddag merkte Harvey een zwart punt in het Oosten en op hetzelfde ogenblik meldde men hem dat de Franse helikopter zou trachten op het dek te landen.

Verhaal van G. DENIS !

Geïllustreerd door F. CRAENHALS

— Vertragen op drie knopen, roer naar links 4°, beval Harvey.

De helikopter naderde, vloog voor de eerste keer over de Amerikaanse cargo, draaide en bleef roerloos hangen boven de voorplecht. Plaats om te landen was er wel, maar de zee was nog te woelig. De piloot seinde dat hij de delicate operatie zou wagen. Hij daalde tot op twintig meter van het scheepsdek, maar toen werd de boot plotseling op zij geslingerd door een geweldige golf en de helikopter was verplicht opnieuw te stijgen. Langs de radio en het oog strak op de helikopter gericht regelde Harvey dat luchtballet. Telkens probeerde de piloot het opnieuw, maar steeds tevergeefs. Ten slotte bleef hij boven het dek van de Amerikaanse cargo hangen en een man liet zich langs een touwladder naar beneden glijden. Het was de geneesheer van de marinebasis. Harvey drukte hem diep ontroerd de hand en terwijl de helikopter hoger steeg, liep de dokter naar het ziekbed van Robie. Hij onderzocht de zieke en zei dan :

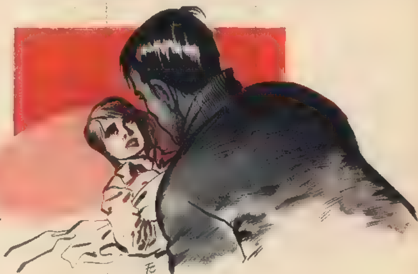
— Kommandant, met de geringe middelen waarover ik beschik kan ik niet veel uitrichten. U moet de jongen onmiddellijk laten evakueren.

— U zult het best weten, dokter, antwoordde Harvey.

Een half uur later lag de zieke stevig op een draagberrie geriemd en werd hij heel voorzichtig in de helikopter getrokken, die nu op een vijftiental meter boven de cargo hing. Toen Robie veilig in de helikopter was, werd ook de dokter opgepikt. Het hefschroefvliegtuig verdween langzaam in de verte, nageoogd door Harvey en zijn bemanning...

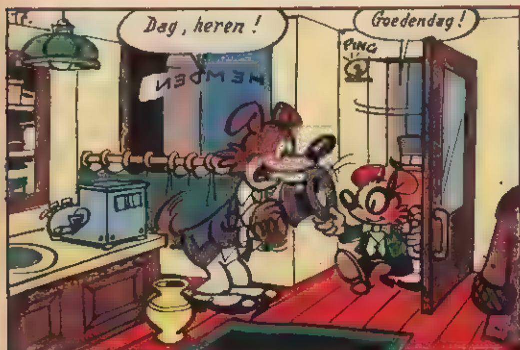
Toen de « San Felipe » de haven van Antwerpen, het einddoel van zijn reis, werd binnengeloodsd, kon de Belgische loods, die aan boord kwam om de maneuvers te leiden, de kommandant reeds een telegram van de Franse marinebasis overhandigen. Robie had alle nodige zorgen ontvangen in het hospitaal van Lorient, en was dan met een vliegtuig naar Zwitserland gezonden, waar hij reeds in behandeling was genomen door de Zwitserse geneesheer. Deze laatste meende dat hij Robie volledig zou kunnen genezen. Kate weende van vreugde en Harvey stamelde diep ontroerd :

— Er zijn nog mensen van goede wil op de wereld en broederlijkheid is geen holle term. Er zijn, God zij dank, nog mensen op de wereld die weten wat dat betekent en er naar handelen ook !

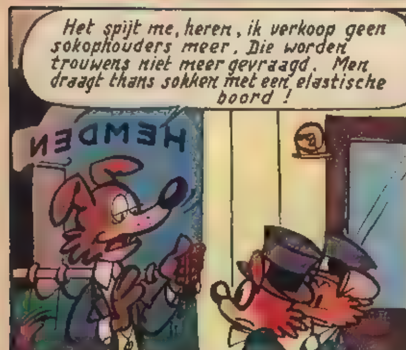

ZIZANION DE

De koning schenkt vijf miljoen stulvers voor de man

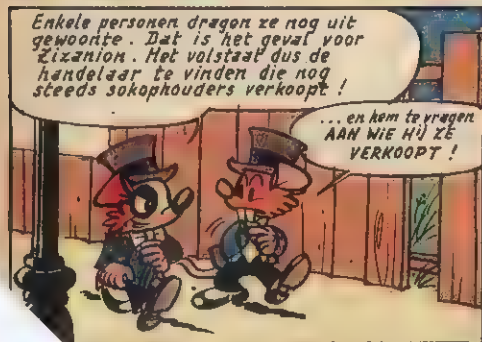

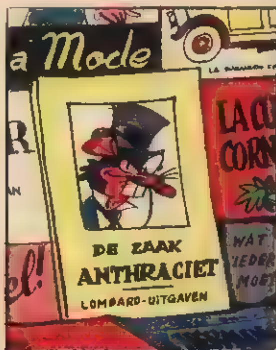

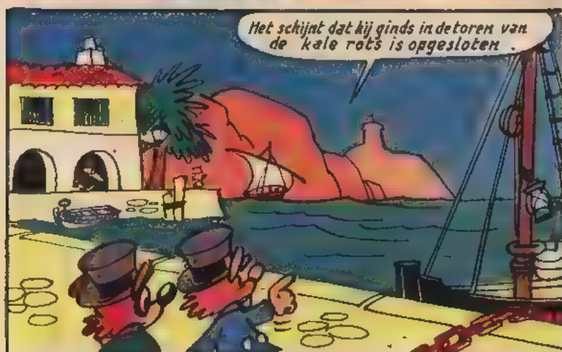
VERSCHRIKKELIJKE !

...ie Zizanion gevangen neemt. Chloro en Minimum zoeken ijverig...

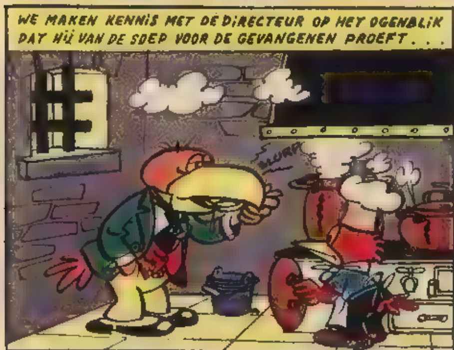

* ZIE : "CHLOROPHYL TEGEN DE ZWARTE RATTEN"

(Wordt voortgezet.)

ONZE NIEUWE ROMAN : STORM OVER HET WESTEN

HET DRAMA VAN RUNY-CREEK

OVER de ronde heuvels die in de avondschemering een blauwe glans kregen, steeg een dunne, zwarte rookwolk ten hemel. De ruiter was over een begroeide helling gereden toen hij die rookwolk zag. Hij bracht zijn paard tot staan, stond rechtop in de stijgbeugels en zette de hand boven de ogen om beter te kunnen zien. Een felle onrust maakte zich van hem meester. Ginds hoog in de lucht, die nog helder was maar waarin de eerste sterren reeds zichtbaar werden, hing een dichte, zwarte rookwolk. Wat kon dat betekenen ?

DAT is de richting van Runyon-Creek. Dat komt van de hoeve ! zei de ruiter.

Hij gaf zijn paard de sporen en ondanks zijn vermoeidheid ... ook het dier in galop, een lange, rode stofwolk nalatend. In het brein van David Sanders defileerden verwarde beelden op het ritme van het hoefgeklepper. Hij had zijn hoeve de vooravond verlaten om naar Fort-Sunter te rijden. Toen was alles kalm. In de omheinde weiden blaatten de runderen. Het was lente en de kudde was klaar om van dal tot dal naar het oosten te trekken om te grazen langsheen de rivieren, gezwollen door de smeltende sneeuw. De peones maakten de zware kar gereed, waarop de levensmiddelen en al het materiaal zou vervoerd worden dat nodig was voor deze lange tocht. De ruiter naderde nu de heuvels en fronste de wenkbrauwen. Hij kon er niet meer aan twijfelen. Ginds was er iets abnormaals gebeurd.

Een brand ?

Bevend van ongeduld vroeg hij zijn paard een laatste inspanning om over de heuvels, die de hoeve aan zijn gezicht onttrokken, te komen. Toen hij eindelijk zo ver was, kon hij zijn eigen ogen niet geloven. Met het zekere instinkt van de dieren, was zijn paard stokstijf blijven staan. Sanders staarde niet begrijpend naar het vreselijk schouwspel.

Tekst van J.-M. Charlier
Geïllustreerd door REF

Er was geen ranch meer, maar een vormloze zwarte en verkoolde chaos, waaruit nog een dikke, zwarte rookwolk steeg. De rookwolk die hij van uit de verte had opgemerkt en die hem zo ongerust had gemaakt. Binnen de omheinde weiden was het toneel nog akeliger. De runderen lagen op de grond, gedood door kogels en pijlen.

Lijkbleek reed Sanders naderbij en eensklaps ging het hem als een bliksemflits door het hoofd :

— Martha ! Martha ! En de kinderen !

Hij sprong van zijn paard en liep naar de rokende puinhopen. Tot aan de buik stond hij in de asse. Een vettige, dichte rookwolk omhulde hem. Kuchend en hoestend schopte hij de asse opzij en zocht hier en daar naar iets. Hij vertrappelde verkoolde en misvormde voorwerpen : keukengerief, paardetuigen, gereedschap en nog veel meer. Tranen stroomden hem nu over de wangen en trokken een heldere voor op zijn zwart berookt gelaat.

En steeds weer herhaalde hij :

— Martha ! Martha ! De kinderen !

Met zijn laarzen schopte hij de puinen weg maar tevergeefs. Nergens vond hij een spoor van zijn vrouw of zijn dochtertjes. Ten slotte gaf hij het op en bleef stil, vuil, zwetend, buiten adem en verpletterd door het ongeluk naar de ruïnes van zijn hoeve staren.

— Zij werden ontvoerd ! Zij werden ontvoerd ! kreunde hij.

Zijn hese stem verscheurde de doodse stilte. Het was nacht en grote vledermuizen gleden geruisloos en zacht door de lucht. Een oranjekleurige maan steeg van achter de getande heuvelkimmen op. Ze lei een zachte glans over de irreële omtrekken van de reusachtige mesas, fantastisch gebeeldhouwd door de erosie; een sprookjesachtige architektuur van rotsen van overweldigende proporties. En verder de horizon afsluitend, stegen de bergen ten hemel op als wilden zij een aanval wagen op de sterren. Ze geleken op hoge golven uit steen. Het geheel was van een wilde en grootse schoonheid.

Dronken van verdriet en wankelend liep de boer een tijd over en weer. Toen hoorde hij zijn paard hinniken en dat riep hem tot de werkelijkheid terug.

Het dier trilde op zijn poten en trappelde ongeduldig. Tot zijn spijt verwijderde zijn meester zich van de puinen en begon de sporen die de paarden van de brandstichters hadden nagelaten te onderzoeken. Eensklaps vond de farmer een lange, rood en wit gestreepte arendspluim.

Deze handtekening was overbodig, want sedert hij de ramp in ogenschouw had genomen, wist hij wie de daders waren. De Apachen ! Steeds sloegen zij bliksemsnel toe, verwoestten alles ongenadig en verdwenen dan weer te midden van de bergen. Maar waarom waren ze nu juist gekomen ? Dat begreep de farmer niet.

Sedert vele jaren leefden de Roodhuiden op de plateau's van de Colorado en de bergen van San Francisco, waarin zij teruggedrongen waren na hardnekkige en wrede gevechten. Op deze uitgestrekte, rotsachtige, onvruchtbare hoogten woonden zij eenzaam en schuw. Zij hadden weinig omgang met de zeldzame Blanken die het hadden aangedurfd zich in Arizona te installeren. Ze waren echter vreedzaam en beleefd. Brandde de wraaklust nog in hun hart en was deze expeditie het begin van een nieuwe oorlog ? Al deze vragen bestormden Sanders en in een plotselinge uitbarsting van woede en haat huilde hij tegen de maan als een prairiehond en balde de vuisten in de richting van de bergen waar de Apachen woonden.

★

IN de voormiddag van de volgende dag kwam David Sanders uitgeput te Fort-Sunter toe. Deze voormalige militaire post lag op honderd mijlen van iedere agglomeratie en was het eindpunt van de weg die van Santa Fé kwam. Langsheen de enige straat stonden enkele barakken geschaard. De omheiningen getuigden nog van de tijd toen de eerste pioniers bijna iedere dag tegen de Apachen streden. Het garnizoen had het fort verlaten op het ogenblik dat er talrijke kolonisten en mijnwerkers toestroomden, allen bezeten door de hoop goud te vinden in Californië.

De vorige avond was er een sterk konvooi pioniers toegekomen, die op weg waren naar Fort-Juma. Zij hadden hun karren, overdekt met huiven die bolden in de wind zoals de zeilen van een schip, langs de weg gezet. Krijsend en met uitpuilende ogen reed Sanders te midden van de enige straat van het dorp. Hij zag er schrikwekkend uit, hij was afgetrokken en mager, vol stof en roet. De ongelukkige farmer stond spoedig te midden van een kring nieuwsgierigen en werd met vragen overstelpt. Wenend en met stokkende stem herhaalde Sanders steeds weer hetzelfde :

— Mijn hoeve ! Ze hebben mijn hoeve afgebrand ! Alles is verwoest...

Toen stak een man hem een drinkbus met alkohol in de handen en hij dronk gulzig. Hij hoestte er van en veegde haast machinaal en met de rug van zijn hand de druppels van de mond. Eindelijk was hij dan zo ver opgeknapt dat hij het hele verhaal kon vertellen. Hij deed het koortsachtig en nu en dan werd zijn vertelling onderbroken door een snik, die zijn stem uiteen scheurde zoals een waterbel de oppervlakte van een vijver...

Volgende week :
DE VERKENNER

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Een gevaarlijk bandiet is ontsnapt en men verwacht dat hij langs Wood City zal komen...

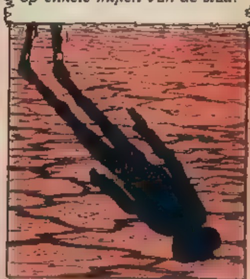

Laten we dat maar vergeten,... maar, onze vluchteling, daar moeten we aan denken ! We zullen even langs de drukkerij lopen...

(Wordt voortgezet.)

Ken je reeds de albums « DE KAT ZIT IN DE ZAK » en « DE PIJPEKOP » met als grote helden Dog Bull en Kid Ordinn ?

KUIFJE *vertelt je ...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN I. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE KERK EN DE RENAISSANCE

DE Renaissance tijdens dewelke wetenschappen, kunsten en letteren een grote opbloei kenden, had ook een schaduwzijde. Niet alleen de zeden van de gelovigen werden losser, maar ook die van de geestelijken. Er waren bisschoppen die zeggenschap wensten over verschillende bisdommen met als enig doel hun inkomen te vergroten. Zij dreven het zover hun benoeming op voorhand te betalen. De H. Stoel ontsnapte niet aan de algemene stroming en de Kerk kende meer dan een zware beproeving.

1. — DE PAUSEN

IN 1471 werd Sixtus IV paus. Hij omringde zich met humanisten wier werken niet altijd de goedkeuring van de Kerk wegdroegen en hij zorgde er voor dat al zijn familieleden een goed betaalde plaats kregen. Paus Innocentius VII kocht zijn troon af en in 1422 kreeg Rodrigo Borgia,vader van Cesar Borgia, de pauselijke tiara. Onder de naam Alexander VI was hij paus tot aan zijn dood in 1503.

2. - SAVONAROLA

HET zwaard van de Heer hangt boven de aarde », aldus riep de dominikaner monnik van Florence Fra Girolamo Savonarola verontwaardigd. Weinig mensen waren zo heftig en zo welsprekend als Savonarola. Hij hypnotiseerde de massa en werd meester van de republiek. Op Palmenzondag 1496 deed hij Christus als koning van Florence uitroepen. Hij streed tegen al de ijdelheden van de eeuw en spaarde de paus niet. De populariteit van de « profeet » duurde niet lang.Hij werd ter dood veroordeeld en stierf moedig op de brandstapel op 23 mei 1498. Een inscriptie wijst nog steeds de plaats aan.

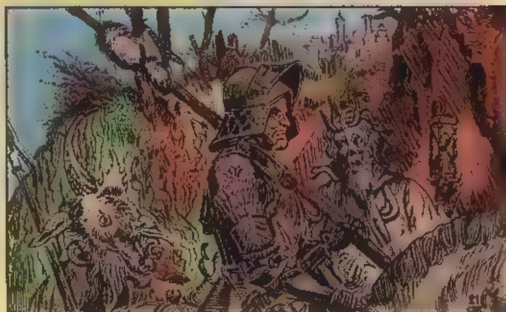
3. —JULIUS II

IN 1503 werd kardinaal Guiliano della Rovere paus onder de naam Julius II. Hij was een reusachtige, majestatische grijsaard en men heeft hem de bijnaam « il terribile » gegeven. Om zijn staten te verdedigen sprong hij te paard en streed aan het hoofd van zijn troepen tegen Frankrijk. De Franse soldaten noemden hem de nieuwe Goliath. Onder zijn regering werd Rome het centrum van Italië en van de Renaissance.

4. — LEO X

ROME was het middelpunt van de Renaissance toen Julius II in 1513 stierf en opgevolgd werd door de 38-jarige kardinaal Jan de Medici, zoon van Lorenzo il magnifico. Hij was de incarnatie van de distinktie, de elegantie en de soepelheid van zijn eeuw. Hij was een schitterend artiest, muzikant en handig diplomaat. Nog in hogere mate dan Julius II was hij de beschermer van de kunstenaars. Bramante begon aan de bouw van de Sint-Pietersbasiliek. De plannen werden door Michelangelo voltooid. Rafaël penseelde onvermoeid de mooiste kunstwerken. Maar helaas, intussen...

5. — ALBRECHT DURER

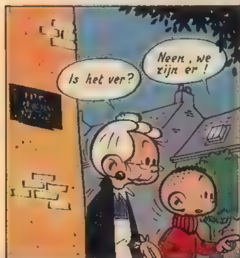
...hing er een soort van vermoeidheid over het christendom en in de XVe eeuw werd de literatuur van de wanhoop geboren. Iedere kunstenaar schiep « dodendansen » waarin men pausen en keizers meegesleurd zag door de Dood. De grote Duitse schilder Albrecht Dürer konterfeitte dramatische allegorieën van de Dood. De gelovigen hoopten dat de Kerk zich zou bevrijden uit de gevaarlijke greep van de Renaissance. Wat men vroeg was een Hervorming.

TANTE ZENOBIE in het CIRKUS

DOOR
M. MARÉCHAL

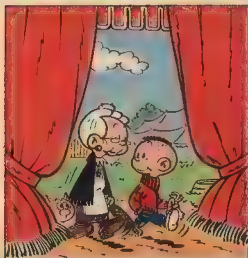

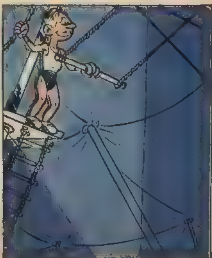

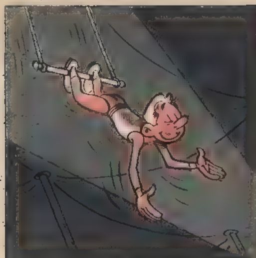

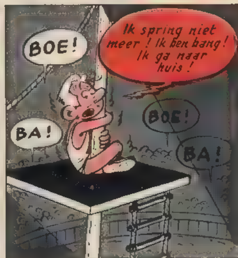

PAS OP ! PAS OP ! 'T VALT !

AAAi!

VALLEN ? WAAR ?. WiE ? HOE ? WAAROM ?

Jojo, ik had je nog gezegd dat je je pakje karamels niet mocht laten vallen !

BOE!
Ik spring niet meer ! Ik ben bang ! Ik ga naar huis !
BA!
BOE!
BA!

Aai ! Aai ! Laat de klowns binnen alvorens heel het cirkus in rep en roer staat !

Wat ?
Hou nu je mond ! Je hebt de artiesten aan het zweefrek in hun werk gestoord...

Onbeschofterik!
HE ! HE ! Hi ! Hi ! WAT EEN. LEUK NUMMER ! HA ! HA ! HA !

En wij dan ?
Ze zijn grappiger dan wij !

Vlug ! Roep kapitein Ferocious en zijn leeuwen !

Tante Zenobie, kijk eens naar de leeuwentemmer!

STANISLAS!

Miauw!

Stanislas, kom terug!

Neen!
Wat?

Ga liggen!
KAiiii!
POK

Stoute Stanis-las, wou jij de leeuwen bang maken?

Bravo!
Hoera!
Sensationeel!

Ik weiger uit de kooi te komen zo lang zij het cirkus niet verlaten heeft!

We hebben ons goed geamuseerd hé Jojo !?!
Tante, teken dit kontrakt Uw prijs is de mijne!

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

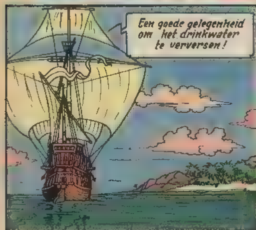
Daar de Spanjaarden geen geneesheer aan boord hebben, zullen ze Lambik het leven laten en hem meenemen naar de Nieuwe Wereld...

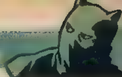

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KLAUW

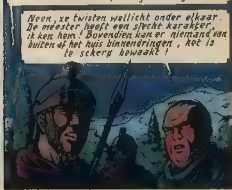
DOOR JACQUES MARTIN

Alex hoort gerucht en verlaat de kamer van Gallas...

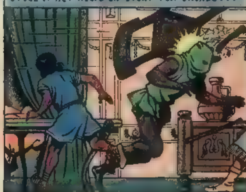

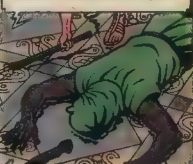

(Wordt voortgezet.)

ALLEN NAAR DE EXPO

HEB JE REEDS EEN STUK VAN DE TENTOONSTELLING GEZIEN ?

BARON MOENS DE FERNIG verklaarde dat men twee weken nodig heeft om de wereldtentoonstelling van Brussel helemaal te zien. Best mogelijk, maar dan moet men lopen anders komt men niet klaar !

Wie over de Expo wandelt, voelt zich als Christoffel Colombus toen hij de Nieuwe Wereld ontdekte, want bij iedere stap staat hij voor iets nieuws, iets dat hij nog nooit heeft gezien, iets dat hij kan bewonderen.

Heb jij al kennis gemaakt met de Dolle Muis in het park van de vermakelijkheden ? Het is een extra griezelig moderne uitvoering van een oud tema : de wagentjes steken buiten de bochten uit, zodat men telkens de gewaarwording krijgt in de ruimte te vliegen.

Voel je misschien meer voor de Tyfoon, een konstruktie die, naar men ons vertelt, voor het eerst in de Expo van Brussel wordt getoond. De wagentjes draaien rond een as. Wie geen last heeft van duizeligheid en niet bang is voor de zeeziekte, kan het altijd eens proberen. De Panoramische Toren is een Zwitsers ontwerp. De schuitjes, die opgehangen zijn aan kranen, leggen een cirkelvormige koers af. Men ziet heel het panorama van de tentoonstelling.

HEB je de huisjes van Oud-België reeds geteld ? Er zijn er 170, opgetrokken in Europese bouwstijlen van rond het jaar 1900. Bewonderde je reeds het straatje van Oostende, het Uilenspiegelplein, de plaats van het Duivelskot, het Zoete Invalpleintje. De beste ambachtslieden van België tonen daar hun kunst : pottenbakkers, kantwerksters, glasblazers, kopersmeden. Wie een mooi souvenir wenst, kan er daar een uitkiezen !

DE bouwkunde van WT [redacted] zou een kwart eeuw op onze tijd vooruit zijn. Een kenner zei ons dat er heel wat moois bij is, maar dat het Duitse paviljoen het meest « menselijk geheel » vormt. Voor het Atomium heeft iedereen respekt en bewondering en men staart met enige verbazing naar de « pijl » van de Belgische afdeling van burgerlijke bouwkunde.

Hallo, hallo, hier Luc Varenne

VOETBAL ONDER HET ATOMIUM

ZONDAG rijden onze arme Rode Duivels naar Zürich. Zouden we eigenlijk niet beter doen over onze nationale voetbal te zwijgen, na hetgeen er op 13 april jl. te Deurne is gebeurd ? Moet ik jullie nog even de cijfers herinneren ? 7-2 in het voordeel van Oranje. Vermits cijfers spreken... zullen wij er het zwijgen aan toedoen !

HET was op 2 november 1947 dat ik mijn eerste reportage in Zwitserland deed en wel bepaald te Genève. Het weer was zo mooi dat de Zwitsers de micro's van de reporters op het dak van het stadion hadden geinstalleerd. We hadden daar een prachtig uitzicht en konden zelfs de kruin van de Mont-Blanc bewonderen. We werden toen verslagen met 4 tegen 0. Het was, bij mijn weten, de enige match die koning Boudewijn bijwoonde. Hij was toen nog prins.

★

JAREN verliepen en we keerden nog naar Zwitserland terug. Volgende zondag zijn we er weer. Zurich is mooi en rijk. Ik heb twee herinneringen aan het sportstadion van deze stad bewaard. De eerste [redacted] de volgende : de Zwitsers hadden voor de Belgische radio geen plaats voorzien op de tribune en ook geen hokje. Ik vond toen gelukkig een dubbele ladder. Daarop heb ik mijn micro geinstalleerd en zo heb ik het verslag gegeven van de match. En de tweede herinnering is deze : de Zwitsers werden verslagen met twee doelpunten tegen een en ze waren boos op de scheidsrechter omdat deze, naar hun mening, niets deed om de Zwitsers toe te laten een tweede doelpunt te maken. Ze overrompelden waarachtig het voetbalplein .. Enkele Zwitserse spelers wierpen zich op onze doelwachter die in het bezit was van het leder, schoven hem opzij en plaatsten de bal in het doel. Toen floot de scheidsrechter het einde van de match.

★

VOLGENDE week verwacht men op de Heizel 70.000 mensen om de finale bij te wonen van de Europese beker voor de beste voetbalploeg. Natuurlijk komen er heel wat sportliefhebbers op om de klub Real Madrid aan het werk te zien. Deze voetbalploeg heeft de twee eerste edities van deze beker gewonnen en is bekwaam de eindoverwinning te behalen. We kunnen genieten van het mooi spektakel dat ons zal geboden worden in de schaduw van het atomium. We zullen het knap en vlug spel van Di Stefano, Gento, Kopa, Rial en Santa Maria, allen in het wit gekleed, kunnen volgen. Naar wij vernemen zullen duizenden Spanjaarden de reis naar Brussel maken om hun lievelingen aan te moedigen en te steunen. Het zal beslist de moeite lonen die match bij te wonen. Onze pronostiek : een schitterend sukses voor de beste ploeg ter wereld van dit ogenblik.

VICTORIA VERTELT...

Vic en Ria bezoeken met hun grootvader de Wereldtentoonstelling van Brussel. Zij nemen een kijkje in « Vrolijk België »...

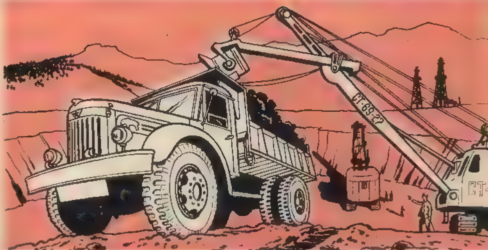

DROMEN VAN GISTEREN EN VAN HEDEN

TEKST VAN CLAUDE BOLLE
TEKENINGEN DOOR PHIL DAMBLY

DE MENS VERANDERT DE WERELD

1. - De Russen koesteren het plan de Wolgastroom die uitmondt in de Kaspische zee te Kamisjine te sluiten. De reusachtige stroom zou buiten zijn oevers treden en de steppen, die thans dor en onvruchtbaar zijn, bevloeien en aldus geschikt maken voor de landbouw. Er is echter een schaduwzijde aan dit projekt : de Kaspische zee, die eigenlijk een binnenzee is of het grootste meer ter wereld, zou zonder het water van de Wolga en onder de invloed van de hete zon vlug uitdrogen. Volgens de Russische ingenieur Andreev zou de Kaspische zee na twee en veertig jaar helemaal droog zijn. Men zou de petroleumbronnen op de bodem van deze zee dan echter makkelijker kunnen uitbaten.

2. - Enkele Duitsers dromen er van de Noordzee droog te leggen. In plaats van een tunnel onder het Kanaal te graven, zo zeggen zij, kan men net zo goed een stuwdam bouwen in het Nauw van Calais. Door een andere stuwdam zouden we Schotland met Noorwegen verbinden en zodoende niet alleen de Noordzee maar meteen ook de Baltische zee drooggleggen. De Noordzee is niet veel dieper dan 500 m, maar toch zou een dam in het Nauw van Calais grote problemen stellen ten gevolge van de krachtige stromingen en de vloed. Dit plan zal waarschijnlijk wel voor eeuwig en drie dagen in de schuif blijven liggen.

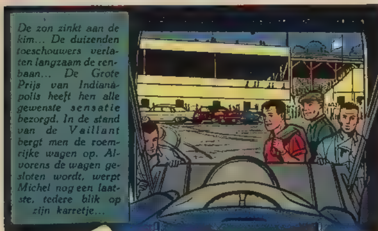
3. - De Duitser Soergel stelde voor het waterniveau van de Middellandse zee op goedkope (?) manier te doen zakken. Het volstaat, zo zegt hij, een driehonderd meter hoge dam te bouwen in de straat van Gibraltar, een in de Dardannellen en een te Port Saïd. Aldus afgesloten zou de Middellandse zee stilaan uitdrogen. Italië en Tunesië zouden zich aaneen smeden en de Dodekanesos zou weldra een blok vormen. Men zou de rijkdommen op de bodem van de Middellandse zee kunnen exploiteren. Het is duidelijk dat de oeverbewoners het helemaal niet zouden eens zijn met Soergel. De geologen zeggen dat Soergel gevaarlijk met de natuurkrachten speelt.

4. - Russische en Amerikaanse geleerden zouden met elkaar willen praten over de konstruktie van de grootste dam ter wereld : deze van de Behringstraat. De wateren van de Stille Oceaan, die hierlangs in de IJszee vloeien, zouden opgevangen worden in turbines en elektriciteit voortbrengen. Op deze dam zou men een spoorweg en een autoweg kunnen aanleggen. « Indien » deze dam er zou komen en « indien » men een tunnel onder het Kanaal zou bouwen, dan zou het mogelijk wezen per trein of per auto van Londen naar New York te rijden via Berlijn, Moskou, Wladivostok, Vancouver en San Francisco! EINDE

DE GROTE

Michel Vaillant en Warson betwisten met elkaar de titel van wereldkampioen. De grote race van Andianopolis

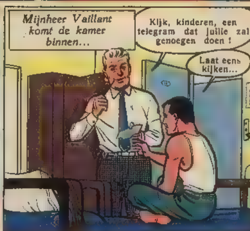

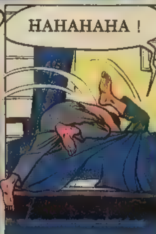

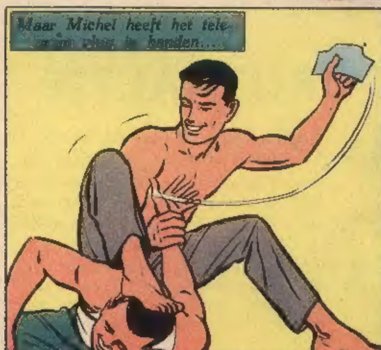
MATCH

DOOR *Jean Graton*

werd gewonnen door Michel Vaillant.

PRACHTIGE GESCHENKEN !

- KUIFJE'S Afdrukplaatjes :
  Zes reeksen verkrijgbaar.
- KUIFJE'S Chromo's van de verzameling « ZIEN EN WETEN » :
  De Geschiedenis van de Automobiel.
  De Geschiedenis van de Zeevaart.
  De Geschiedenis van de Luchtvaart.
  (Iedere reeks bevat zes prachtige chromo's, groot formaat.)
- KUIFJE'S Schrijfpapier :
  Ideaal om naar je vrienden te schrijven.
- KUIFJE'S Portefeuille :
  Talrijke vakjes + « mica » voor abonnement of identitietskaart.
- KUIFJE'S Ganzenspel :
  Op speciaal karton, luxueus gebonden.
- « Meesterwerken van de Schilderkunst » :
  Iedere map bevat vijf prachtige reproducties van beroemde werken, formaat 21 x 27 cm.
- KUIFJE'S Puzzles.

HOE KAN JE KUIFJE'S PUNTEN VERZAMELEN !

Knip dit punt, je aangeboden door je weekblad KUIFJE, zorgvuldig uit. Knip ook al de Kuifje's punten uit aangeboden door de grootste merken van voedingswaren van het land. Zo verzamel je gemakkelijk en snel het gewenste aantal punten om het gedroomde geschenk te bekomen.

Vraag aan KUIFJE de volledige lijst van zijn geschenken en alle inlichtingen over de KUIFJE'S BON.

DE POSTI

EEN ECHT BRUTAALTJE

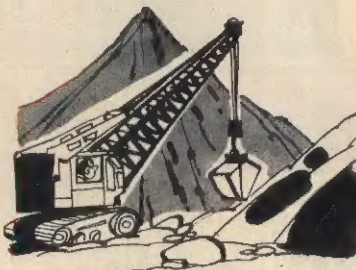
HET gebeurde op een maandag bij een haarkapper en ik was er getuige van. Een jongen van een jaar of vijftien stormde binnen als een wervelwind. Hij zei noch boe noch ba, maar gaf met wijs- en middelvinger aan de kapper een teken, wat beduidde dat zijn haar moest gesneden worden. Dat was trouwens ook hoognodig! Wat denk jij van zo'n jonge snoeshaan? Naar onze mening is hij niets anders dan een onbehouwen vlegel!

EEN SPECIALIST ?

TE Richmond, in de U.S.A., drong een dief het huis van de sheriff binnen, terwijl deze laatste op zoek was naar een andere dief. De eerste doorsnuffelde het huis van de sheriff van onder tot boven en nam ten slotte niets anders mee dan een schuif boordevol handboeien. Had hij zo'n hekel aan handboeien dat hij ze wou doen verdwijnen of wou hij leren hoe hij ze moest hanteren?

30.000 TON IJZER = VIER MAAL DE EIFFELTOREN

DE bulldozers, de graafmachines, de betonmolens, vrachtwagens en liften hebben op de Heizel 150.000 m3 grond verplaatst, 30.000 ton ijzer vervoerd en opgehesen (dat is viermaal de Eiffeltoren) en 50.000 ton beton gemalen. Een wegennet van 25 km werd aangelegd (dat is bijna twee keer de renbaan van Le Mans) en 12.000 arbeiders werkten gedurende 60 miljoen uren om de Expo te bouwen die thans ieders bewondering wekt!

DE BRIEVEN KWAMEN NIET TOE

DE inwoners van Caldwell in Arkansas hadden tien maanden nodig om te snappen, dat de bussen die door het stadsbestuur op de straathoeken waren gezet, geen brievenbussen maar vuilnisbakken waren. Ze hadden er bijna een heel jaar hun brieven ingegooid en het mooiste van de zaak is dat ze er zich niet over verwonderden dat hun korrespondentie nooit ter bestemming kwam!

EEN KLEINE VERGISSING

OP een schone morgen floten de arbeiders van een afbraakonderneming van Alexandrië (U.S.A.) een lustig liedje. De zon scheen mooi, het zou een prettige dag worden. Zij haalden dan ook de muren van de woning van een zekere Paul Davis in rekordtijd neer. De ploegbaas wreef vergenoegd in zijn handen tot hij een oogslag wierp op het plan van de straat. Zij hadden zich waarempel van huis vergist! Wat de eigenaar van dat huis nadien gezegd of gedaan heeft, vertelt de geschiedenis niet...

LJON

NIEUWS IN HET KORT

U.S.A.

EEN revolutionaire cargo zal weldra in Amerika gebouwd worden. Het schip ligt helemaal in het water, behalve dan een soort van koepel waarin de bemanning is onder-

gebracht. Deze cargo krijgt reaktieturbines, zij zullen echter geen lucht inzuigen, maar zeewater. Dat water wordt vooraan opgezogen en met kracht naar achter gestoten.

U.S.S.R.

DE Russische geleerden die deelnemen aan het internationaal geofysisch jaar aan de Zuidpool hebben uitgemaakt dat het land omheen de pool geen vast kontinent is, zoals men totnogtoe meende, maar een archipel van eilanden bedekt met een dikke ijslaag.

ENGELAND

EEN speciaal hoorapparaat zal weldra in enkele Britse scholen uitgedeeld worden. Dit apparaat moet de leerlingen helpen om dat wat de leraren zeggen duidelijk te horen.

DUITSLAND

DUITSLAND heeft de kleinste steenkoolmijn ter wereld. Ze hoort toe aan een zekere Franz Krause, die er sedert tien jaar iedere dag in werkt. Hij heeft er nog nooit een zak steenkool opgehaald, maar dat is het minste van zijn zorgen. « Op zekere dag, zo zegt Franz Krause, vind ik hier iets dat me op slag rijk maakt ! » We bewonderen het optimisme van Krause en wensen hem goed heil !

FRANKRIJK

JOHNNY CANGA, een evenwichtskunstenaar, bleef te Angers gedurende 36 uren en 30 minuten op een draad staan, die op acht meter van de grond gespannen was. Om het half uur rustte hij even uit op een stoel... die op dezelfde draad stond !

NOORWEGEN

IN het zuiden van Noorwegen werd op een hoogte van 60 m een meer ontdekt met zeewater. Zonderling, vermits de zee zich in deze streek sedert 6.000 jaar heeft teruggetrokken.

MARY STUART AT MARMELADE

VOLGENS een Brits blad moet men de oorsprong van het woord « marmelade » zoeken bij Mary Stuart. Deze laatste bracht haar prille jeugd in Frankrijk door. Op zekere dag werd ze ziek en had geen eetlust. Toen kookte haar oude voedster een fijne konfituur van oranjeappelen en noemde deze « Marie-malade ». Vandaar het woord « marmelade ».

EVEN LACHEN

Twee gekken liepen over de dwarsliggers van een spoor en de eerste zei :
— Die trap beklimmen is erg vermoeiend !
— Die trappen vallen wel mee, het is alleen maar jammer dat de leuning te laag is ! antwoordde de tweede.

★

Jantje : Papa, mag ik eens van je glas bier drinken ?
Vader : Neen, hoor. Wachten tot je groter bent.
Jantje : Dan heb je 't al lang uitgedronken.

ANTWOORD OP DE TEST

KIJK UIT JE PITTEN !

20 PUNTEN : Jij kijkt goed uit je ogen en observeert alles scherp.

14 TOT 19 PUNTEN : Ook jij hebt scherpe ogen. Tracht je observatievermogen zoveel mogelijk te ontwikkelen, dat komt je steeds te pas.

8 TOT 13 PUNTEN : Jij kijkt goed uit je pitten wanneer men het je vraagt. Geef je ogen altijd de kost, je leert er bij !

1 TOT 7 PUNTEN : Jij moet beter opletten. Wie met open ogen door het leven gaat, ziet en leert een heleboel interessante dingen.

0 PUNTEN : Laat je niet ontmoedigen. Wat je nog niet kan, moet je leren. Trek je kijkers goed open, zie wat er rond je gebeurt en oefen je iedere dag !

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

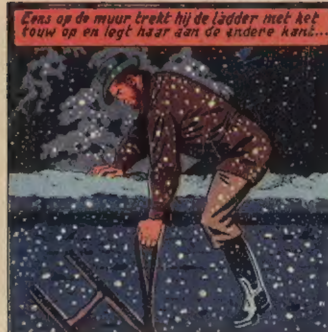

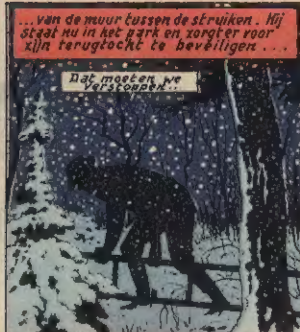
Mortimer verkent de plaats waar de vorige nacht het ongeluk heeft plaats gehad. Hij moet zich echter verbergen om een ontmoeting met de gendarmen te vermijden.

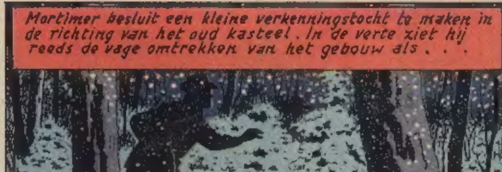

(Wordt voortgezet.)